

Wrocław, dnia 1 lipca 2024 r.

WPN.053.1.2024.MD

wg rozdzielnika

W odpowiedzi na petycję z dnia 26 marca 2024 r. (data wpływu do tut. Dyrekcji: 14 maja 2024 r.) w sprawie ponownego rozpatrzenia sprawy i uzgodnienia zezwolenia na usunięcie drzew rosnących w obrębie pasa drogowego drogi powiatowej nr 3365D na terenie działki nr 144 w obrębie Mioszów 1, gmina Mioszów, na podstawie art. 13 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o petycjach (Dz. U. z 2018 r. poz. 870), przesyłam następujące wyjaśnienia.

Na wstępie należy wskazać, że kompetencje regionalnych dyrektorów ochrony środowiska w zakresie uzgadniania zezwolenia usunięcia drzew ograniczają się do uzgadniania zezwoleń na usunięcie drzew rosnących w pasie drogowym drogi publicznej, z wyłączeniem obcych gatunków topoli [art. 83a ust. 2a ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (t.j. Dz. U. z 2023 r., poz. 1336 ze zm.)]. Tym samym regionalny dyrektor ochrony środowiska jako organ współdziałający w postępowaniu uzgodnieniowym zajmując stanowisko w sprawie może albo uzgodnić treść projektu decyzji zezwalającej na usunięcie drzew, albo może odmówić jego uzgodnienia.

Omawiana sprawa dotyczy wcześniej prowadzonego postępowania przez tut. organ na wniosek Burmistrza Mioszowa znak: ZŚ.6131.5.3034 z dnia 27 stycznia 2023 r. zakończonego postanowieniem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska we Wrocławiu znak: WPN.660.101.2023.MD.3 z dnia 23 marca 2023 r. odmawiającym wydania zezwolenia na usunięcie 19 drzew. Ówczesne postępowanie dotyczyło uzgodnienia wycinki drzew kolidujących z planowaną inwestycją polegającą na budowie chodnika, a odmowa wynikała ze stwierdzenia siedliska gatunków porostów objętych ochroną na mocy *rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 9 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej grzybów (Dz.U. poz. 1408)* w obrębie 6 drzew oraz dostrzeżenia przez tut. organ rozwiązań alternatywnych pozwalających na realizację inwestycji, z pozostawieniem wytypowanych drzew.

W ww. postanowieniu tut. organ wskazał na możliwość przeprojektowania chodnika i przeniesienia go na drugą stronę drogi, co wiązałoby się z wycinką jedynie 6 drzew. Zmiana ta miała swoje uzasadnienie ze względu na zabudowę mieszkaniową znajdującą się po drugiej stronie drogi oraz ze względu na pozostawienie drzew stanowiących siedlisko gatunków porostów objętych ochroną. Jednocześnie w toku prowadzonego ówczesnie

Spełniamy wymagania EMAS - zarządzamy urzędem efektywnie, oszczędnie i prośrodowiskowo

ul. Jana Długosza 68, 51-162 Wrocław, tel.: 71 747 93 00, tel. kom. 531-063-955, fax: 71 758 57 41,

sekretariat@wroclaw.rdos.gov.pl

www.gov.pl/web/rdos-wroclaw

postępowania organ decyzyjny jako jedyny aspekt przemawiający za brakiem możliwości tej zmiany uznał wzrost kosztów inwestycji.

Co istotne, na postanowienie tut. organu Zarząd Powiatu Wałbrzyskiego, jako strona w sprawie, nie wniósł zażalenia.

Tymczasem Państwo w swojej petycji zwrócili się o ponowną analizę i uzgodnienie zezwolenia na usunięcie drzew w celu rozbudowy chodnika, jednocześnie zarzucając tut. organowi wydanie postanowienia bez prawidłowej analizy sprawy, w oparciu o nieuzasadnione i wykraczające poza kompetencje opinie, wskazując m.in. brak informacji od zarządcy drogi o badaniach natężenia ruchu drogowego.

Jednocześnie w petycji podniesiono kwestię uzyskanych od Komendy Powiatowej Straży Pożarnej i Komendy Miejskiej Policji w Wałbrzychu informacji o liczbie zdarzeń drogowych mających miejsca na ww. odcinku drogi w latach 2015 – 2020, a mianowicie 2 wypadków i 6 kolizji.

Odnosząc się do powyższych zarzutów należy wskazać, że z ww. informacji nie wynika, czy w zdarzeniach tych brali udział piesi, czy też były to kolizje pojazdów mechanicznych, bądź kolizje pojazdów mechanicznych z drzewami.

W trakcie lustracji drzew w dniu 9 marca 2023 r., przeprowadzonych przez pracowników tut. Dyrekcji, w tym eksperta lichenologa, również przy udziale pracowników Urzędu Miejskiego w Mieroszowie oraz Zarządu Dróg Powiatowych w Wałbrzychu, faktycznie uznano na podstawie obserwacji średnie natężenie ruchu drogowego, ale jednocześnie zwrócono uwagę na jego wzrost w okresie wakacyjnym. Na powyższe stwierdzenia nie wniesiono uwag do protokołu.

W miejscu tym tut. organ wskazuje, że dostrzega zasadność budowy chodnika i na żadnym etapie wcześniej prowadzonego postępowania nie wzbudzało to jego wątpliwości. Jednocześnie uznaje za zasadne stwierdzenie, że zaprojektowane rozwiązanie powinno być korzystne zarówno dla strony, jak i dla interesu publicznego. W opinii tut. organu ochrona zieleni i krajobrazu leży w interesie publicznym, nie powinno się więc traktować zwiększenia kosztów inwestycji jako wartości nadrzędnej.

Skoro zatem zebrany w sprawie materiał dowodowy nie wskazywał jednoznacznie na wybrany przez stronę wariant inwestycji, jako jedyny możliwy do realizacji i jako najskuteczniejszy dla poprawy bezpieczeństwa, to organ uzgadniający nie miał obowiązku poszukiwać i gromadzić dowodów, które by tę ocenę poparły i wykazały słuszność twierdzeń strony. Tymczasem bezpieczeństwo ruchu drogowego oraz ludzi w ocenie tut. organu ulegnie poprawie również na skutek wskazywanej możliwości budowy chodnika po drugiej stronie drogi.

Odnosząc się dalej do użytych w petycji stwierdzeń, to w sprzeczności stoi wskazany dobry stan zdrowotny jedynie u 7 z 19 wnioskowanych okazów – w trakcie lustracji określono

bardzo dobry stan zdrowotny dla 7 drzew, dobry dla 8 drzew i średni dla 4 (co nie oznacza, że drzewa te zagrażają bezpieczeństwu drogowemu). Należy wskazać, że jedną z głównych przesłanek stanowiących o odmowie uzgodnienia zezwolenia było stwierdzenie występowania 2 gatunków porostów objętych ochroną częściową oraz posiadających status na czerwonej liście porostów wymarłych i zagrożonych w Polsce, tj. pustulki rurkowej *Hypogymnia tubulosa* i odnożycy opylonej *Ramalina pollinaria* – ujętych odpowiednio w pozycji 85 i 76 załącznika nr 2 do *rozporządzenia w sprawie ochrony gatunkowej grzybów*.

W swoim postanowieniu tut. organ wskazał procedurę obowiązującą w powyższym przypadku, tj. konieczność uzyskania przez zarządcę drogi zezwolenia na odstępstwa od zakazów obowiązujących w stosunku do ww. gatunków chronionych na podstawie art. 51 ust. 1 i 3, w związku z art. 56 ust. 2 pkt 1 *ustawy o ochronie przyrody*. Wydanie zezwolenia z zakresu ochrony gatunkowej należy traktować jako zagadnienie wstępne w rozumieniu art. 100 § 1 *ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2024 r., poz. 572)*, od którego rozstrzygnięcia zależało rozpatrzenie ówczesnej sprawy.

Ponadto wyjaśniam Państwu, że merytoryczna kontrola rozstrzygnięć administracyjnych, w tym ww. stanowiska tut. organu, jest możliwa tylko w przewidzianych przepisami środkach zaskarżenia (zażalenie, skarga do sądu administracyjnego oraz tzw. tryby nadzwyczajne weryfikacji). Środki te przysługują jedynie stronom postępowania.

Pomimo zrozumienia dla argumentów, jakie przedstawili Państwo w petycji, nie mamy podstaw prawnych, żeby podjąć oczekiwane przez Państwa działania. Stan prawny sprawy dotyczącej uzgodnienia zezwolenia na usunięcie drzew rosnących w obrębie pasa drogowego drogi powiatowej nr 3365D na terenie działki nr 144 obręb Mieroszów 1 jest ustalony ostatecznym i prawomocnym postanowieniem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska we Wrocławiu.

Regionalny Dyrektor Ochrony
Środowiska we Wrocławiu

Katarzyna Łapińska

*/podpisano kwalifikowanym
podpisem elektronicznym/*

Otrzymują:

1. Radny Rady Miejskiej Mieroszowa
2. Radny Rady Miejskiej Mieroszowa